

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van hun minderjarig kind,
appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/51198 en 06/51196 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 2 april 2007
in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 27 november 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellanten, mede namens hun minderjarige dochter, om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 21 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellanten gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 2 april 2007, verzonden op diezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 11 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

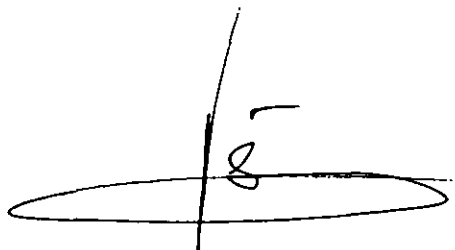
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007

348-555.

Verzonden: **26 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 06/51198 en 06/51196

V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiseres,

eiser,
gezamenlijk te noemen eisers,
gemachtigde mr. P.J. Wapperom,
advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde mr. M.M.J. Pieters,
medewerker bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

Op 3 maart 2003 hebben eisers, eiseres mede namens haar minderjarige dochter
aanvragen ingediend om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde
tijd onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'. Bij besluiten van 27 november
2003 heeft verweerder deze aanvragen afgewezen. Hiertegen hebben eisers bezwaar
gemaakt. Bij besluiten van 21 september 2006 heeft verweerder de bezwaren ongegrond
verklaard.

Tegen deze besluiten hebben eisers op 19 oktober 2006 beroep ingesteld.

De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden op 20 februari 2007. Eisers
en hun gemachtigde zijn niet verschenen, met bericht van verhindering. Verweerder heeft
zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. Overwegingen

1. Op 1 april 2001 is in werking getreden de Wet van 23 november 2000 tot algehele
herziening van de Vreemdelingenwet (Vreemdelingenwet 2000, hierna Vw 2000), Stb. 2000,

AWB nummer: 06/51198 en 06/51196

blad 2

495. De aanvragen van eisers om toelating als vluchteling zijn - gelet op het bepaalde in artikel 117 van Vw 2000 - onder de Vw 2000 aangemerkt als aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op asielgerelateerde gronden in de zin van artikel 28 van de Vw 2000.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 is onze Minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

Ingevolge artikel 3.6, aanhef en onder b, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), zoals dat gold tot 15 mei 2004, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, slechts ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een asielaanvraag.

Het driejarenbeleid van verweerder is thans neergelegd in hoofdstuk B14/4 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000), voorheen hoofdstuk C2/9 van de Vc 2000.

Met ingang van 1 januari 2003 is het driejarenbeleid afgeschaft, onder handhaving van het bestaande beleid als overgangsrecht voor aanvragen die op dat moment drie jaar oud waren. Een aanspraak op het driejarenbeleid ontstaat pas op het moment dat de driejarentermijn is volgemaakt. Onder meer worden de volgende voorwaarden gesteld:

- a. Op de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd of het verlengen van de geldigheidsduur daarvan, als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 is drie jaren na ontvangst ervan niet onherroepelijk beslist.
- b. De vreemdeling moet gedurende deze periode rechtmatig verblijf hebben gehad op grond van artikel 8, onder f, g, of h, Vw 2000 in afwachting van de beslissing op het beroepschrift gericht tegen de afwijzing van deze aanvraag.
- c. Gedurende de relevante periode van drie jaar moet de asielaanvraag nog aan de orde zijn, dat wil zeggen dat de vreemdeling niet inmiddels een ander verblijfsdoel nastreeft.

2. Eisers hebben op 30 juli 1999 respectievelijk 24 oktober 1998 aanvragen ingediend om toelating als vluchteling. Bij besluiten van 13 januari 2000 en 27 maart 2000 heeft verweerder afwijzend op de aanvragen beslist. Hiertegen hebben eisers bezwaar, beroep en verzet (eiser) ingesteld. Bij uitspraken van de rechtbank 's-Gravenhage van 11 augustus 2003 (AWB 02/49386) respectievelijk 16 februari 2005 (AWB 02/49385) zijn de beroepen van eisers niet-ontvankelijk verklaard. Hiermee zijn verweerders besluiten van 13 januari 2000 en 27 maart 2000 onherroepelijk geworden.

Verder heeft verweerder eisers op 31 mei 2000 per brief medegedeeld dat zij de beslissingen op bezwaar niet in Nederland mogen afwachten en dat zij binnen twee weken na dagtekening van de brief Nederland dienen te verlaten. De naar aanleiding daarvan door eisers ingediende verzoeken om een voorlopige voorziening, om uitzetting tijdens de bezwaarperiode te voorkomen, zijn bij uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, op 16 april 2002 (AWB 00/8007 en 00/7866) afgewezen. De door eisers ingediende verzoeken om een voorlopige voorziening, om uitzetting hangende beroep te voorkomen, zijn bij uitspraken van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage op 12 augustus 2003 (AWB 02/49382) en 17 september 2003 (AWB 02/49378) kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

3. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eisers niet in aanmerking komen voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van tijdsverloop in de asielpprocedure, omdat zij niet voldoen aan de voorwaarden van het driejarenbeleid.

AWB nummer: 06/51198 en 06/51196

blad 3

De omstandigheid dat de asielprocedure van eisers lang heeft geduurd is volgens verweerder niet zwaarwegend genoeg om ingevolge artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) af te wijken van het driejarenbeleid.

Op grond van artikel 7:3, onder b, van de Awb heeft verweerder afgezien van het horen van eisers.

4. Eisers stellen dat zij wel degelijk in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking tijdsverloop in de asielprocedure. Zij zijn van mening dat meer dan drie jaren relevant tijdsverloop is verstreken sinds hun aanvragen om toelating als vluchteling. Volgens eisers is eerst bij uitspraak van 16 februari 2005 de beslissing op hun asielaanvragen onherroepelijk geworden.

De rechtbank overweegt als volgt.

5. Verweerder heeft zich op het standpunt kunnen stellen dat eisers geen drie jaar relevant tijdsverloop hebben opgebouwd in de zin van het driejarenbeleid in hoofdstuk B14/4 van de Vc 2000. De rechtbank acht daartoe van belang dat verweerder eisers bij brief van 31 mei 2000 heeft meegedeeld dat zij de beslissing op bezwaar niet in Nederland mochten afwachten, waardoor vanaf die datum geen sprake meer was van rechtmatig verblijf. Gelet op het vorenstaande heeft eiser relevant tijdsverloop opgebouwd van 24 oktober 1998 tot 31 mei 2000 en eiseres van 30 juli 1999 tot 31 mei 2000. Het naderhand door eisers ingestelde beroep tegen de besluiten van verweerder van 30 mei 2002 tot ongegrondverklaring van hun bezwaar, heeft geen relevant tijdsverloop opgeleverd. Het in artikel 119, tweede lid, van de Vw 2000 neergelegde overgangsrecht sluit immers schorsende werking van rechtswege uit bij beroep tegen besluitvorming die niet volledig heeft plaatsgevonden na de inwerkingtreding van de Vw 2000. Hangende beroep was derhalve evenmin sprake van rechtmatig verblijf. Dat in het geval van eiser eerst bij uitspraak van 16 februari 2005 onherroepelijk op het beroep is beslist, doet daaraan niet af, nu deze uitspraak geen gegrondverklaring inhield.

6. In de enkele omstandigheid dat eisers zeven jaar in onzekerheid hebben verkeerd omtrent hun asielprocedure, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank geen aanleiding hoeven zien om ingevolge artikel 4:84 van de Awb af te wijken van het driejarenbeleid, nu niet gezegd kan worden dat deze omstandigheid niet bij de totstandkoming van dit beleid kan zijn voorzien.

7. Met betrekking tot de stelling van eisers dat zij ten onrechte niet in bezwaar zijn gehoord, overweegt de rechtbank het volgende.

De vraag of in bezwaar al dan niet een hoorplicht bestaat, wordt beheerst door het bepaalde in hoofdstuk 7 van de Awb. Uitgangspunt is dat er een hoorplicht bestaat, tenzij een van de uitzonderingen van artikel 7:3 van de Awb zich voordoet. De rechtbank is van oordeel, gelet op de inhoud van de bezwaarschriften bezien in samenhang met hetgeen eisers in eerste instantie hebben aangevoerd en hetgeen in de primaire beslissingen daaromtrent is overwogen, dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van kennelijk ongegronde bezwaren en dat om die reden van het horen van eisers kon worden afgezien.

8. Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht heeft vastgesteld dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'. Voorts is niet gebleken

AWB nummer: 06/51198 en 06/51196

blad 4

van overige feiten of omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat de bestreden besluiten geen stand kunnen houden.

9. De beroepen zijn ongegrond.

10. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gedaan en in het openbaar uitgesproken op **2 APR 2007**
door mr. B.F.Th. de Roos, rechter, in tegenwoordigheid van mr. J.A.B. Koens, griffier.

De griffier

De rechter

J.A.B. Koens

[Handwritten signature]

Afschrift verzonden op: **2 APR 2007**

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepsschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepsschrift moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16112, 2500 BC 's-Gravenhage.

Mr P. J. Wapperom
 Mr A. W. J. van der Meer
 Mr ds C. R. Jansen
 Mr J. W. F. Noot
 Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht

Tel. (078) 639 99 00
 Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 APR 2007	
ZAAKNR.	200702997-1
ANNO	
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling Bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

1470-A

Dordrecht, 27 april 2007

Betreft : Appelschrift

Inzake : Hoger Beroep

/ Staatssecretaris van Justitie

IND-kenmerk : 9907.28.2001
 0003.09.80000

Reg.nr. : 06 / 51198
 05 / 51196

appellant :
geboren :
nationaliteit : Armeense

appellante :
geboren :
nationaliteit : Armeense

mede ten behoeve van het minderjarige kind;

Gemachtigde : mr P.J. Wapperom
kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

-2-

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 02-04-2007
datum verzending : 02-04-2007

Geven eerbiedig te kennen,

geboren op : , van Armeense
nationaliteit, hierna te noemen 'appellant',

en

geboren op , van Armeense
nationaliteit, hierna te noemen 'appellante,

te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat en procureur mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellanten bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hen optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellanten hebben op 3 maart 2003 aanvragen ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier bepaalde tijd, onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure".

Bij beschikkingen van 27 november 2003 heeft verweerder de aanvragen van appellanten afgewezen.

Op 6 december 2004 hebben appellanten hiertegen een bezwaarschrift ingediend.

Bij besluiten van 21 september 2006, verzonden op 25 september 2006, zijn de bezwaarschriften ongegrond verklaard.

Op 19 oktober 2006 zijn hiertegen beroepschriften en verzoekschriften ingediend.

-3-

De openbare behandeling van de beroepschriften hebben plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Middelburg op 20 februari 2007.

Bij uitspraak van 2 april 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Middelburg, de ingediende beroepschriften ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellanten kunnen zich met deze uitspraak niet verenigen en stellen daartegen hierbij hoger beroep in, nu zij van mening zijn dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling of rechtsbescherming.

Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek; inherente afwijkingsbevoegdheid

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder r.o. 6 overwogen:

"In de enkele omstandigheid dat eisers zeven jaar in onzekerheid hebben verkeerd omtrent hun asielprocedure, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank geen aanleiding hoeven zien om ingevolge artikel 4:84 Awb af te wijken van nu niet gezegd kan worden dat deze omstandigheid niet bij de totstandkoming van dit beleid kan zijn voorzien."

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.3.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellanten zijn van mening dat de rechtbank hier heeft miskend dat de strekking van het 3-jarenbeleid is gelegen in de omstandigheid dat in redelijkheid een verblijfsvergunning niet geweigerd kan worden als de vreemdeling langer dan drie jaar in rechts(onzekerheid) verkeert omtrent zijn asielaanvraag.

Nu appellanten al bijna 7 jaar in rechtsonzekerheid hebben verkeerd, had dit – ondanks dat er deels geen schorsende werking was – in redelijkheid verweerder moeten nopen tot toepassing van de inherente afwijkingsbevoegdheid. De rechtbank heeft dit miskend.

-4-

Appellanten zijn dan ook van mening dat in deze een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.2.1 Motiveringsgebrek; artikel 7:2 Awb

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder r.o. 7 overwogen :

"De rechtbank is van oordeel gelet op de inhoud van de bezwaarschriften bezien in samenhang met hetgeen eisers in eerste aanleg hebben aangevoerd en hetgeen in de primaire beslissingen daaromtrent is overwogen, dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van kennelijk ongegronde bezwaren en dat om die reden van het horen van eisers kon worden afgezien."

2.2.2. toelichting

Zoals is overwogen in de uitspraak van 16 juli 2003 van uw Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (nr.200302801/1) vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure. Met toepassing van artikel 7:3 Awb kan dan van het horen ook slechts worden afgezien indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een ander besluit.

De rechtbank heeft miskend dat de lange duur van het verblijf waarin eisers in (rechts)onzekerheid verkeerden wel degelijk voor verweerder aanleiding had kunnen zijn om appellanten te horen. Temeer nu zij bij uitstek zelf hun omstandigheden nader kunnen toelichten.

Appellanten zijn dan ook van mening dat in deze een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

-5-

2.3.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2 is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

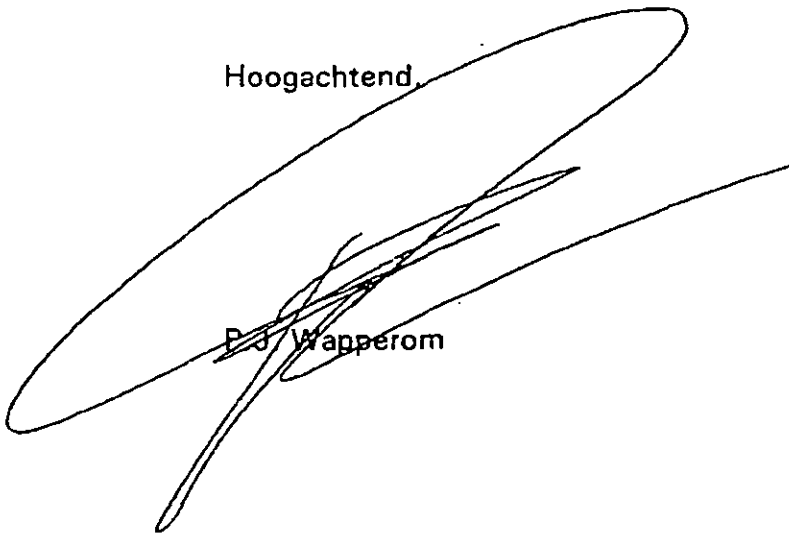
Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Middelburg niet in stand blijven;

Appellanten verzoeken u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het Hoger Beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom